скільки неприродних звуків у великих містах: рев моторів машин, гул автомобілів, шум натовпу. Ні, приємніше на природі: у лісі, поблизу водойми, в парку, урочищі.

– Навіть рослини у шумі ростуть гірше, – додав Розумник. – Це доведено наукою! Вони люблять гармонійну музику, а від галасу та гучного одноманітного ритму хворіють. Отже, сучасну дискотеку серед лісу можна прирівняти до вибуху бомби! Що й казати про справжні бомбардування… Найгірші у світі звуки – це звуки війни!

– Так! Це все – ричання Дракона, – підхопив Пустунчик. – А світло? Коли вночі скрізь світяться драконові очі, це теж шкідливо?

– Авжеж! Світло вночі порушує природні ритми людей і тварин, – пояснив Розумник, – призводить до захворювань та зміни росту рослин.

– І заважає бачити зорі, – зітхнула Лапуня. – А це так гарно!..

– А яка невидима загроза найбільша? – запитали друзі Розумника, озираючись довкола, наче їх підслуховують.

– Мабуть, радіація. Її не бачиш, не відчуваєш шкоди одразу. Та ніколи не знаєш, якими хворобами та змінами у природі, мутаціями живих організмів у майбутньому відгукнеться радіоактивна луна злих драконових чар. Тому треба боротися та не дозволити чудовиську захопити весь світ!

– Златоколос гадає, що ми зможемо? – засумнівалася Лапуня.

– Ми намагатимемося! – гаряче запевнив Пустунчик. – Дуже-дуже!! Годі боятися! Треба знову побризкати штори, бо вже висохли. Гайда!

– Якщо всі робитимуть те, що від них залежить, Дракон не переможе, – промовляв сам до себе Розумник, наливаючи воду. – Ми не здамося!..

Олена Крижановська

Живи в стилі ЕКО

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:
Дарія Біда, тел.:(032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua
Заступник головного редактора:
Роксолана Дребот,
e-mail: drebot.roksolana222@gmail.com
Дизайн і верстка: Петровська Богдана

Підписано до друку 22.04.16,
формат 60х84/8.
Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.
Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ "Видавничий дім „УКРПОЛ".

Дихання Дракона

(казка з циклу „Екостиль твого життя»)

– Зачиніть вікно! – гукнула Лапуня. – Хіба ви не відчуваєте запаху диму?

– Це горять торфовища за містом. Екологічне лихо, – сумно пояснив Розумник. Пустунчик похмуро зачиняв вікна. У спеку так хочеться свіжого вітерцю!

Зернята не могли зупинити заміську пожежу і сиділи похнюплені. А Пустунчику не сила дивитися, як друзі страждають:

– Давайте зіграємо у гру, наче це не справжній дим, а лихе чаклунство! І подолаємо його!

– А й справді! – стрепенувся Розумник. – Цей дим шкодить нам! І з ним треба боротися! Він заважає чітко бачити, роз'їдає очі, викликає кашель і дуже пригнічує, бо люди не бачать сонця!

Лапуня схопилася на ноги:

– Дим боїться холодної води! Пустунчику, швидко мий підлогу! Розумнику, постав під вікнами посудини з водою. Тим часом я сама обережно побризкаю гардини, цього вам доручити не можна, бо до одного еколиха додасться ще і повінь у квартирі!

Зернята дружно взялися до роботи. Дихати й справді стало легше. Гуртом все й прибрали!

– Коли задимлення дуже сильне, треба одягати мокрі марлеві маски, – пригадав Розумник, – або повільно набирати холодну воду у ванну і сидіти поруч, бо там найлегше дихати.

– Якщо хмара диму висітиме над містом дуже довго, це справді подіє, наче лихе чаклунство, кхе-кхе, – закашляла Лапуня. – Поп'ємо компотику з вітамінами? У горлі пересохло!

Друзі сиділи у вітальні і смакували компот через соломинки. Ховатися у ванній потреби не було, пожежа далеко. Небо було ясне, і дим у повітрі не відчувався.

Та Розумник вважав, що загроза серйозніша, ніж здається. Дим від пожеж шкідливий, але швидкоплинний і врешті розвіюється. Але над великими містами повільно росте шкідлива хмара: димлять фабрики та заводи, газують машини, навіть від щоденного приготування їжі на газових плитах у повітря потрапляє багато часточок сажі, чадного газу та хімічних отрут.

– Ми живемо, наче поряд з вулканом! – скрикнув Пустунчик.

– Цю міську хмару називають смогом. У дуже великих містах смог насправді закриває сонце і може спричинити захворювання. Найкращий фільтр для очищення повітря – зелені рослини. Їх треба насаджувати у промислових районах, вони допомагають боротися з цим…

– Драконом? – Пустунчик дуже захвилювався, бо щось згадав. – Смог? Може Смауг? Так звуть дракона з „Гобіта"!

– А ти гадаєш, чому професор Толкін так назвав Дракона? – посміхнувся Розумник. – Саме димова хмара промислового Лондона вперше привернула увагу науковців. І цю загрозу скрізь у світі тепер називають англійським словом „smoky" – „дим". Може, саме цей дим сьогодні навіяв мені сон: наче Златоколос надіслав мені листа, у якому горить одне-єдине слово: ДРАКОН!

– Тобі теж?! – підскочив Пустунчик. – І мені!

– І мені, – тихо прошепотіла Лапуня. – То він хоче, щоб ми… билися з Драконом? Ой, леле!..

– Не бійся! – заспокоїв подругу Розумник. – Треба спершу якнайкраще зрозуміти, з чим боротися. Отже, дим. Він забруднює повітря і може навіть викликати хронічні захворювання у людей, зміни настрою і навіть зміни погоди, адже це – дихання Дракона!

– А як смог впливає на погоду?

– Це ж хмара! Вона затримує сонячне світло, наче брудне віконне скло. На Землю потрапляє менше світла й тепла, з неба ллються отруйні кислотні дощі... Гадаєш, це ніяк не впливає на рослини, тварин та погоду?

– Ой, бідні пташки! – зойкнула Лапуня. – У пошуках їжі вони спускаються крізь димову завісу! Горобець чи голуб набагато менші, ніж ми, отже, брудне повітря для них ще більш небезпечне!

– Саме тому не тільки там, де спалахнула пожежа, довго панує пустеля, але й довкола задимлених місць помирає все живе. А що ще, крім смогу, загрожує природі, але люди цього навіть не помічають? – запитав Розумник.

– Сміття! – здогадався Пустунчик. – Наче бридка луска сиплеться з нашого Дракона!

– Так, сміттєзвалища отруюють землю й повітря, коли гниє сміття або коли його спалюють, – скривилася Лапуня. – До того ж, це так негарно! А запах!

– Хіба „негарно" – теж екологічне лихо?

– Звісно! Це ж втрата природної краси світу! Потворні пейзажі, які створили люди, – велике лихо! – запевнила Лапуня. І друзі визнали, що існує „естетичне забруднення". Погодьтеся, що втрата природних ландшафтів не тільки псує настрій, але й шкодить здоров'ю людей та тварин. Я вже мовчу про знищення рослин та ґрунту!

– А я знаю ще одне забруднення – шумове! – додав Пустунчик. – Згадайте,